

Domnule Președinte,

Subsemnatul **Chitic Mircea Victor Daniel**, (...),

în contradictoriu cu

Președintele României, care urmează a fi citat la Administrația Prezidențială cu sediul la Palatul Cotroceni, Bulevardul Geniului nr. 1-3. Sector 6 - București - România, Cod poștal 060116, tel. Nr. 0214100581, email procetatean@pesidency.ro, juridic@presidency.ro, **formulez în temeiul Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ prezenta**

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care vă solicit să dispuneți anularea Decretului nr. 1670 din data 23.12.2024, publicat în Monitorul Oficial, partea I, nr. 1307 din 23.12.2024 prin care a fost desemnat în temeiul art. 85 alin 1, art. 100 alin 1 și art. Constituția României domnul Ion Marcel Ciolacu în calitate de Prim-ministru al României, urmând să dispuneți judecarea cu precădere și celeritate a prezentei cauze.

Vă solicităm totodată suspendarea executării actului administrativ atacat, respectiv Decretului nr. 1670 din data 23.12.2024, publicat în Monitorul Oficial, partea I, nr. 1307 din 23.12.2024, spână la soluționarea definitivă a cauzei în temeiul art. 15 din Legea 554/2024.

1. Calitatea procesuală activă a subsemnatului și interesul subsemnatului in formularea cererii

Subsemnatul sunt cetățean român și **sunt persoană vătămată în sensul art. 2 alin 1 lit a din Legea nr. 554/2004** prin decretul de numire a prim-ministrului României, deoarece potrivit art. 2 alin 1 din Constituția României, suveranitatea națională aparține poporului roman care și-o exercita organele sale reprezentative constituite prin alegeri libere, periodice și corecte.

Potrivit art. 81 alin 1 din Constituția României, președintele României este ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, mandatul acestuia fiind de 5 ani și se exercită de la data depunerii jurământului. Totodată, președinte României, potrivit art 103 alin 1 din Constituția României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru. Or, prim-ministrul României este cel care formează guvernul și care exercita puterea executiva in România, asigurând realizarea politicii interne și externe a țării și exercita puterea generală a administrației publice.

Or, **durata mandatului lui Klaus Iohannis in calitate de președinte al României a încetat la data de 21.12.2024.** In aceste condiții, desemnarea primului-ministru de către un președinte căruia i-a încetat mandatul, atrage atât nulitatea decretului de desemnare, cât și nulitatea actelor guvernului condus de prim-ministrul desemnat de către o persoană fără calitate in statul roman. In aceste condiții, subsemnatul in calitate de cetățean roman sunt afectat ca urmare a faptului că in statul in care traiesc și al cărui cetățean, actele puterii executive care are in competente garantarea drepturilor și libertăților fundamentale sunt lovite de nulitate, ceea ce creează o insecuritate juridică tuturor cetățenilor României, inclusiv subsemnatului.

2. Instanța competentă

Având in vedere dispozițiile art 10 din Legea nr. 554/2004, precum și faptul ca subsemnatul am domiciliul In București, sector 3, competentă general, material și teritorial sa soluționeze prezenta acțiune este Curtea de Apel București, secția de contencios administrativ.

4. Admisibilitatea cererii

Președintele României intra in categoria autorităților publice prevăzute de Titlul III din Constituția României și este autoritate publica in sensul art. 2 alin 1 lit b) din Legea nr. 554/2004.

Totodata, Decretul de desemnare a prim-ministrului este act administrativ în sensul art. 2 alin 1 lit c) din Legea nr. 554/2004 care a produs efecte juridice și a intrat în circuitul civil de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial.

Potrivit dispozițiilor **art 7 alin 5 din Legea nr. 554/2004 : În cazul .... acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, ...nu este obligatorie plângerea prealabilă.**

Subsemnatul, în calitate de cetățean român, am dreptul de a pretinde de la autoritățile publice din România a unei conduite în conformitate cu rolul constituțional pe care îl au, acestea fiind obligate ca în cadrul democrației constituționale să respecte ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, realizarea competenței autorităților publice;

Drept urmare, prezenta cerere este admisibilă.

5. Nelegalitatea decretului atacat

Potrivit „*Raportului privind termenele - limită - președinți - partea I*”, adoptat de Comisia de la Venetia în 16-17 martie 2018 (CDL -AD (2108) 010, **în democrațiile moderne, suveranitatea unei națiuni rezidă în popor. Toată autoritatea statului emană de la popor. Prin urmare, nimeni nu poate susține că are dreptul de a candida pentru realegere și, implicit, nici să rămână în funcție după expirarea mandatului, dacă Constituția prevede altfel.**

Limitarea mandatului, interzicerea realegerii și **implicit, interzicerea prelungirii mandatului este expresia deciziei unui popor, în exercitarea autodeterminării sale.**

Limitarea mandatelor urmărește să protejeze o democrație de a deveni o dictatură de facto. *Limitarea mandatelor „este menită să împiedice președinții în exercițiu să profite de poziția lor pentru a rămâne la putere”* și să garanteze condiții de concurență echitabile pentru ceilalți candidați.

Dreptul de a vota și de a fi ales sunt elemente-cheie ale drepturilor politice. Toate democrațiile moderne au stabilit aceste drepturi politice în constituții. Conținutul precis al drepturilor politice sunt definite de constituții sau de legile care le pun în aplicare.

Cauzele de limitare a mandatului președinților se regăsesc în capitolele constituționale care se referă la instituția președinției, nu în declarațiile de drepturi. Este, prin urmare, important să menționăm că o Constituție cuprinde nu numai drepturi, ci și dispoziții privind funcționarea instituțiilor democratice.

Drepturile omului pot fi înțelese ca pretenții recunoscute: „*a avea un drept înseamnă a avea o pretenție la ceva și împotriva cuiva, a cărei recunoaștere este cerută de norme juridice sau, în cazul drepturilor morale, de principiul conștiinței luminate*”. Drepturile necesită o recunoaștere socială ca atare. Într-un stat democratic, această recunoaștere trebuie să fie instituționalizată și recunoscută de către stat. Fără o astfel de recunoaștere, drepturile omului pot fi justificate moral, dar nu pot fi puse în aplicare.

Democrația este de neconceput fără alegeri organizate în conformitate cu anumite principii care le conferă statutul democratic. Aceste principii cuprind două aspecte, primul, nucleul dur, fiind principiile constituționale ale dreptului electoral, cum ar fi votul universal, egal, liber, secret și direct, iar al doilea principiul conform căruia alegerile cu adevărat democratice pot avea loc numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții de bază ale unui stat democratic bazat pe statul de drept, cum ar fi drepturile fundamentale, stabilitatea dreptului electoral și garanții procedurale eficiente.

Prin eliminarea unei protecții importante împotriva concentrărilor distorsionate de putere, **abolirea limitelor mandatului** riscă, de asemenea, să submineze diverse aspecte ale dreptului omului de a participa la viața publică. Printre acestea se numără dreptul de a participa la alegeri periodice autentice, capacitatea de a se asigura „că persoanele cu drept de vot au libertatea de a alege candidații”, că „reprezentanții sunt aleși în mod liber și responsabili și că autoritatea guvernului continuă să se bazeze pe exprimarea liberă a voinței alegătorilor”. În orice caz, dacă poporul dorește cu adevărat să realeagă președintele în exercițiu împotriva deciziei sale anterioare privind limitarea mandatelor, trebuie solicitată o modificare constituțională în conformitate cu normele constituționale relevante. Pericolul manipulării opiniei publice de către un regim autoritar nu trebuie subestimat.

In democrațiile constituționale și reprezentative, puterile reprezentanților sunt date de popor prin intermediul constituției. Reprezentanții nu își pot afirma autoritatea fără o delegare explicită din partea Constituției.

Limitele mandatului constrâng drepturile președintelui. Cu toate acestea, dreptul președintelui este dat de popor, care are putere suverană. Poporul are puterea de a decide termenul și posibilitatea de realegere a președintelui. Această decizie este consemnată în constituție.

Prin urmare, este necesar un amendament constituțional pentru a modifica limitarea mandatelor. Numai poporul poate modifica sfera de delegare pe care a acordat-o președintelui, urmând procedurile constituționale aplicabile.

Limitarea duratei mandatului președintelui reprezintă, prin urmare, o măsură de protecție împotriva riscului de abuz de putere din partea „șefului puterii executive”. Ca atare, ele urmăresc obiectivele legitime de protecție ale drepturilor omului, ale democrației și ale statului de drept.

Dreptul de a candida după un prim mandat nu poate fi garantat dacă este prevăzut altfel în Constituție. Restrângerea dreptului de a fi ales al președinților în exercițiu derivă dintr-o alegere suverană a poporului în vederea urmării obiectivelor legitime de interes general menționate anterior, care prevalează asupra dreptului președintelui în exercițiu.

Or, în speță, mandatul acordat de poporul român, ca putere suverană, lui Klaus Iohannis ca președinte al României a fost de 5 ani conform art 83 alin 1 din Constituția României, cu începere de la data depunerii jurământului de către acesta (21.12.2019), mandatul acordat încetând la data de 21.12.2024.

Odată ajuns la termenul limită mandatul acordat, limitele acestuia nu se puteau extinde decât în cazurile expres și limitativ prevăzute de art 83 alin 3 din Constituția României (numai prin lege organica adoptată de Parlament, în caz de război sau catastrofa), situație în care NU ne aflăm.

Drept urmare, suntem în situația prevăzută de dispozițiile art. 97 alin 1 din Constituția României potrivit căroră vacantarea funcției de președinte al României intervine în caz de imposibilitate definitivă de exercitare a atribuțiilor, adică în cazul ajungerii la termen al mandatului.

In aceste condiții, conform **art. 85 din Constituția României**, titularul dreptului de a desemna un candidat pentru funcția de prim-ministru și de a numi Guvernul este Președintele României **cu mandat valabil deținut, ceea ce nu este cazul în speță.**

Ne aflăm astfel în situația în care o persoană fără calitate și cu mandatul expirat exercită funcția de Președinte al României și desemnează prin decret, fără drept, un candidat pentru funcția de prim-ministru al României.

Decretul atacat, fiind publicat in Monitorul oficial, a intrat in circuitul civil și a produs efecte juridice, nefiind necesară formularea in cauză a plângerii prealabile prin raportare la dispozițiile art. 7 alin (5) din Legea nr. 554/2004.

Totodata, **Decretul 1670 din 23.12.2024 a fost emis și semnat de o persoană care nu mai îndeplinea în mod legal și legitim funcția de Președinte al României, calitatea de Președinte al României a domnului Klaus Werner Iohannis încetând de drept din data de 21.12.2024.**

În demonstrația noastră plecăm de la premiza că, la articolul 83 din **Constituția României** se prevede în mod lipsit de echivoc faptul că:

„Art. 83 – Durata mandatului

(1) Mandatul Președintelui României este de 5 ani și se exercită de la data depunerii jurământului.

(2) Președintele României își exercită mandatul până la depunerea jurământului de Președintele nou ales.

(3) Mandatul Președintelui României poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război sau de catastrofă.”

Interpretarea sistematică a normelor Constituționale, și normele Constituționale interpretându-se unele prin altele și dându-i-se fiecareia înțelesul ce rezultă din ansamblul articolului, ne impun evidența dată de ordinea cronologică și înlănțuirea logică a normei Constituționale, și anume că **mandatul Președintelui este de 5 ani, Președintele exercitând-și mandatul până la depunerea jurământului de către Președintele nou ales, în această ordine și numai în limita prevăzută expres și, evident, limitativ de către al. 1 al art. 83 C.R., și numai ÎN MOD EXCEPȚIONAL Mandatul Președintelui României poate fi prelungit, (ȘI DOAR) prin lege organică, (ȘI NUMAI) în caz de război sau de catastrofă.”**

Extinderea limitelor mandatului Președintelui României peste limitele constituționale se putea face numai ca urmare a voinței poporului roman, prin modificarea Constituției, ceea ce nu este cazul în speță.

Numai poporul poate modifica sfera de delegare pe care a acordat-o președintelui urmând procedurile constituționale aplicabile, Constituția României prevăzând în mod expres la art. 2 alin. 2 că nicio persoană și niciun grup de persoane nu poate exercita suveranitatea în numele poporului roman.

Numai din prisma acestor evidente Constituționale va trebui interpretată dispoziția art. 22 din Decizia CCR 32/06.12.2024, decizie adoptată în contextul extraordinar al evenimentelor din Noiembrie-Decembrie 2024, și care edictează:

„Curtea, având în vedere complexitatea și durata în timp a operațiunilor electorale necesare ulterior pronunțării prezentei decizii, constată aplicabilitatea art. 83 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia Președintele României în funcție „exercită mandatul până la depunerea jurământului de Președintele nou-ales”.”

Or, în mod evident, suntem obligați să analizăm dispozițiile deciziei mai sus menționate plecând de la premiza conform căreia **Curtea Constituțională nu a putut să adauge la legea fundamentală a României, la însăși Constituția României, ci a dat o interpretare normelor Constituționale înlăuntrul literei și spiritului Constituției adaptat la o situație excepțională și lipsită de precedent în istoria României dar și a țărilor democratice din a căror familie face parte și țara noastră.**

Din acest motiv, esențială în deslușirea înțelesului dar și a întinderii efectelor articolului 22 din Decizia CCR 32/2024 este situația avută în vedere de Curte pentru prelungirea mandatului Președintelui peste limita de 5 ani expres prevăzută de Constituție, și anume: **„având în vedere**

complexitatea și durata în timp a operațiunilor electorale necesare ulterior pronunțării prezentei decizii”.

Având în vedere că **art. 147 al. (4) C.R.** prevede că „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. **De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.**”, este evident că evenimentul care ar fi declanșat „**aplicabilitatea art. 83 alin.(2) din Constituție**” și de la care dispozițiile art. 22 din Decizia 32/2024 ar fi căpătat eficiență ar fi fost declanșarea „operațiunilor electorale”, declanșare ce ar fi trebuit să fi avut loc în cel mai scurt timp - având în vedere că dispozițiile Deciziilor CCR sunt de imediată și generală obligativitate de la data publicării acestora - și în interiorul celor 5 ani al mandatului de Președinte al domnului Klaus Werner Iohannis, interval în care acesta și-a exercitat în mod legitim atribuțiunile funcției sale.

În interpretarea dispozițiilor anterior citate va trebui avut în vedere și contextul pronunțării Deciziei CCR 32/2024, context care stabilește și limitele și aplicarea dispozițiilor art. 22 al acestei Decizii, și anume faptul că la momentul pronunțării Deciziei CCR 32/2024 Președintele era încă în limitele Constituționale ale exercitării funcțiunii sale, și Parlamentul era în ultimele 2 săptămâni înaintea încheierii mandatului, situație în care **TREBUIAU DEMARATE DE ÎNDATĂ „OPERAȚIUNILE ELECTORALE”**.

Cu alte cuvinte, **interpretarea și aplicarea Deciziei CCR 32/2024 se putea face în limitele Constituției și ipoteza de la 83 alin 2 C.R. este valabila numai în măsura în care s-ar fi demarat procedura de alegere a noului președinte înainte de expirarea mandatului președintelui în funcție!** În orice altă interpretare nu mai suntem în ipoteza tranzitorie de interferență între cele două mandate și ar echivala cu exercitarea suveranității naționale de o persoana sau de un grup de persoane, cu încălcarea voinței poporului roman.

Așa cum am arătat, **art. 83 alin. 2 C.R. îi permite Președintelui în funcție să exercite mandatul până la depunerea jurământului de către noul Președinte, aceasta presupunând ca fie noul președinte a fost ales și nu a apucat să depună jurământul, fie, conform Deciziei CCR 32/2024, cel puțin este demarată procedura de alegere și nu s-a finalizat!** Arătăm în acest sens că **jurământul** nu este doar actul juridic prin care noul președinte își începe mandatul, ci este și **ultimul act procedural de finalizare a procesului electoral de alegere a președintelui!**

Or, nu poate fi primită interpretarea conform căreia poți să faci referire la limita până la care îți exerciți mandatul (depunerea jurământului de noul președinte - *“CE fac eu? (...) Eu rămân în mandat până la depunerea jurământului de către noul președinte...”* - extras din discursul fostului Președinte Klaus Werner Iohannis din 6.12.2024) atâta timp cât nu a fost demarată procedura (procesul electoral) de determinare a acestei limite!

Fără determinarea acestei limite (a exercitării mandatului după terminarea mandatului) înainte de terminarea mandatului președintelui în funcție (care nu se poate face decât prin demararea procesului electoral) nu mai putem fi în situația tranzitorie a articolului 83 alin 2 din C.R., mandatul președintelui fiind prelungit *sine diae*, pentru o perioadă nedeterminată de timp, în mod neconstituțional, fapt care este contrar regulilor fundamentale de funcționare ale unui stat democratic.

O altă interpretare a deciziei CCR ar echivala cu faptul ca CCR a extins limitele mandatului președintelui, încălcând democrația și transformând-o într-o dictatura de facto în care președintele cu mandatul expirat își prelungește la infinit mandatul expirat, contrar voinței poporului, cu concursul restului organelor de stat și a autorităților publice din România, procedând la desemnarea unui candidat la funcția de prim-ministru fără drept și cu extinderea la nivelul tuturor autorităților publice din România a unei dictaturi de facto.

Or, in cauza se poate constata că primul-ministru în funcție la data pronunțării hotărârii CCR nr. 32/06.12.2024, Marcel Ciolacu, și care avea în atribuții și obligații organizarea de urgență a unui nou proces electoral prin emiterea unei hotărâri de Guvern conform dispozițiilor Legii nr. 370/2004 nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi reveneau, dar este desemnat în continuare drept candidat pentru funcția de prim-ministru, fiind beneficiar împreună cu Klaus Iohannis al abuzului de putere și al excesului de drept pe care l-au exercitat împreună pentru impunerea unei dictaturi de facto în România.

În concluzie, la această dată mandatul Președintelui Klaus Werner Iohannis s-a terminat, ca urmare a faptului că situația tranzitorie care permitea exercitarea lui după finalizare specificată de Decizia CCR 32/2024 (*existența unei proceduri nefinalizate încă la data expirării mandatului lui Klaus Werner Iohannis*) de alegere a unui nou președinte (*nici măcar nu este demarată până la data depunerii prezenței Cereri!!!!*) nefiind îndeplinită până la această dată, motiv pentru care decretul atacat a fost emis de către o persoană fără calitate și este lovit de nulitate. Totodată, toate nimirile și actele subsecvente acestuia sunt lovite de nulitate.

Cu alte cuvinte, având în vedere faptul că până la 21 decembrie 2024 (data finalizării mandatului lui KW Johannis) nu s-a emis o nouă Hotărâre de Guvern pentru stabilirea calendarului electoral pentru alegerea Președintelui României, Klaus Werner Johannis nu mai poate exercita mandatul de Președinte după 21 decembrie.

Orice altă interpretare și aplicare a dispoziției Deciziei CCR32/2024 ar fi o prelungire tacită *sine diae* a mandatului președintelui care este contrară literei și spiritului Constituției, fiind o încălcare explicită a următoarelor texte constituționale:

Art. 1 C.R. – Statul român: „(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*”

Art. 2 C.R. – Suveranitatea: „(1) *Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, PERIODICE și corecte, precum și prin referendum.*
(2) *Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu.*”

Art. 36 C.R. – Dreptul de vot: „(1) *Cetățenii au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniți până în ziua alegerilor inclusiv.*
(2) *Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.*”

Or, după încetarea funcției de Președinte (adică la expirarea mandatului de 5 ani și, în cazul de față, ca efect al neîndeplinirii condițiilor impuse de Decizia CCR 32/2024) nu se mai aplică nici una dintre instituțiile specifice deținerii funcției de Președinte, inclusiv cele prevăzute de la art. 100 C.R.:

DOAR „(1) *În exercitarea atribuțiilor sale, Președintele României emite decrete care se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența decretului.*” (Art. 100 alin. 1 C.R.), o persoană care a ocupat funcția de Președinte ne mai putând emite decrete, acest persoană nefiind în exercitarea atribuțiilor de Președinte, tot așa cum un fost judecător nu mai poate pronunța hotărâri judecătorești după data la care acesta s-a pensionat.

În opinia noastră, în momentul de față, dat fiind consumarea mandatului de 5 ani al Președintelui dar și încălcarea dispozițiilor exprese și limitative ale **Deciziei CCR 32/2024**, funcția de Președinte este vacantă, fiind incidente dispozițiile art. 98 C.R., Președintele Senatului trebuind în opinia noastră să exercite atribuțiile prezidențiale, mai puțin cele prevăzute la articolele 88-90.

Pentru toate aceste motive, considerăm că Decretul 1670/23.12.2024 publicat în Monitorul Oficial nr. 1307/23.12.2024 emis de către Klaus Werner Iohannis a fost emis de către o persoană care NU mai putea emite decrete în exercitarea atribuțiilor Președintelui (decretul fiind un Act dat în competența exclusivă a Președintelui), motiv pentru care vă solicităm respectuos să constatați nulitatea decretului atacat.

6. Întrunirea în cauza a condițiilor pentru suspendarea executării decretului atacat

Potrivit dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 554/2004: „Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la [art. 14](#), și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, în termen de maximum 60 de zile de la introducerea acțiunii principale.”

Potrivit art. 14 din Legea nr. 554/2004:

Articolul 14

Suspendarea executării actului

- (1) **În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile prevederilor [art. 7](#), a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare sau în termen de maximum 30 de zile de la luarea la cunoștință a conținutului actului care nu mai poate fi revocat, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.** În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anulare a actului în termen de maximum 60 de zile de la introducerea acțiunii în suspendare și dacă fondul cererii de suspendare nu a fost soluționat, instanța investită cu cererea de suspendare va constata această împrejurare și va respinge cererea de suspendare ca lipsită de interes. Dacă suspendarea s-a dispus, aceasta încetează de drept și fără nicio formalitate.
- (2) **Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.** Procedura prevăzută la [art. 200 și 201 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă. Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosarul cauzei cu cel puțin 3 zile înainte de termenul de judecată. Reclamantul va lua cunoștință de conținutul întâmpinării de la dosarul cauzei. Instanța poate acorda un nou termen de judecată în cazul în care reclamantul solicită amânarea pentru a lua cunoștință de conținutul întâmpinării.](#)
- (3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile [alin. \(2\)](#) aplicându-se în mod corespunzător.
- (4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.
- (5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept. În acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

- (6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.
(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.

Potrivit art. 2 alin 1 din Legea nr. 554/2004:

- „n) **exces de putere** - exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;
p) **interes legitim privat** - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurată;
r) **interes legitim public** - interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice;
ș) **pagubă iminentă** - prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;
t) **cazuri bine justificate** - împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.”

In cauza este îndeplinită condiția **cazului bine justificat**, deoarece se poate constata ca **ajungerea la termen a mandatului lui Klaus Iohannis în calitate de președinte al României la data de 21 decembrie 2024, determina o îndoială serioasă cu privire la dreptul acestuia de a mai emite decrete ca președinte al României.**

In cauza este îndeplinită condiția **pagubei iminente**, deoarece punerea în aplicare a decretului atacat și investirea de către Parlamentul României a unui Guvern ca urmare a solicitării formulate de către un candidat la funcția de prim-ministru desemnat în mod nelegal, de către o persoană fără calitate, atrage nulitatea atât a decretului, cât și a tuturor actelor guvernului investit în mod nelegal, cu consecințe dezastruoase pe plan intern și internațional pentru România, precum și cu încălcarea ordinii de drept și a democrației constituționale în România.

Potrivit art 1 alin 3 din Constituția României, statul roman este un stat democratic, iar potrivit art 1 alin 3 din Constituția României, statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor în stat - legislativă , executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale. Or, în situația în care puterea executivă este organizată în mod nelegal, printr-un exces de putere și un abuz de drept exercitat de către o persoană fără calitate care se erijează în președinte al Statului Roman, echilibrul puterilor în stat este afectat iremediabil, iar democrația constituțională abolită în România.

În probațiune, înțeleg să mă folosesc de proba cu înscrisuri.

Atașez la prezenta, Monitorul oficial în care a fost publicat decretul atacat.

Chitic Mircea Victor Daniel